

другы опредѣлихъ законнхъ-тѣ цѣнхъ на лхвхъ-тѣ, на конхъ-то цѣнхъ покачаніе-то мыслиа за беззаконіе.

Противъ лхвхъ-тѣ сѣвѣрїа-та на вѣтху-ты законположенїа, може бже истекохъ отъ погрѣшно тазкованїе по Монсевый законъ и на Аристотелово-то примѣрно слово, че заематель-тѣ не има правдинъ да нека лхвхъ за дадены-ты назаемъ пары, за что-то сѣверо-то не рѣда сѣверо: изъ какво-то да е истинчанїе-то на тѣхъ сѣвѣрїа прѣдадохъ(а) обаче; и помежду цѣлый христїанскый мїръ (вѣтѣ), а Магомитанскый законъ пазн гы еще \*).

Нови-ти понатїа като (а) изображихъ собственно отъ прѣобразованїа-та у Нѣмцїхъ, за что-то Нѣмци-ти най-напрѣдъ прѣгладохъ и доказухъ неприличность-тѣ на такыя системы и злоупотребленїа-та, кон-то послѣдвать отъ вззвращенїе-то на лхвенны заемы, и изображихъ вѣче общъ удостовѣренность за повреды-ты, кон-то послѣдвать за народы-ты отъ такыя вззвращенїа что-то не зажне прѣобразованїе-то на законположенїа-та вѣрху тоа прѣдмѣтѣ.

За Изаншно почитаме да развиваме тѣка доказательства-та, изъ кон-то (а) доказвать безполезны-ты най-паче повредины-ты се-

\*) Монсевый законъ запрѣщава ненасытны-ты заемы помежду Еврей-ты, а дозволава имъ да земахъ лхвхъ отъ друговѣрци. Димостенїа, Ксенофонтъ, Аристофанъ, Теофрастъ и Аристотель о-сѣждавать строго ненасытно-то лхвхоземанїе и ненасытны-ты лхвхозематели. Аристотель воистиннъ приказка, че въ Атинѣ имало единъ лхвхозематель, кон-то дакалъ на заемъ единъ драхмъ и вземалъ лхвхъ по единъ оболъ на день сирѣчь  $\frac{1}{6}$  часть отъ дадены-ты на заемъ пары. Теофрастъ упоминава, че имало лхвхозематели, кон-то прѣдъ да загѣдне сѣнце-то земали заемы-ты на день изъ  $\frac{1}{4}$  лхвхъ на тѣхъ.